

Αρχιμ. Αυγουστίνος Μύρου: «Η Θεολογία του πόνου» (π. Κωνσταντίνος Ι. Κώστας, παπαδάσκαλος)

/ [Πεμπτουσία](#)



Μέσα σε μια σεμνή εκδήλωση με τη συμμετοχή πολλών ακροατών στον ιερό ενοριακό ναό του αγίου Διονυσίου εν Ολύμπω Βελβεντού (2-4-2016, παραμονή της Κυριακής της Σταυροπροσκύνησης) ο πανοσιολ. Αρχιμανδρίτης π. Αυγουστίνος Μύρου, ιεροκήρυκας της Ιεράς Μητροπόλεως Σερβίων και Κοζάνης και ηγουμενεύων της Ιεράς Μονής του Αγίου Νεκταρίου Παλαιογρατσάνου μίλησε πάνω στο θέμα: “Η άλλη φιλοσοφία για τον πόνο στη ζωή”.

Ο ομιλητής συσχέτισε το θέμα γενικότερα με τη **Σαρακοστή** και ειδικότερα με τη **Σταυροπροσκύνηση**. Χαρακτήρισε τη Σαρακοστή σαν μια πορεία, σαν ένα ταξίδι προσκυνηματικό. Χωρίς να πάμε στα Ιεροσόλυμα τοπικά, είπε, πάμε τρ οπικά. Στο μέσον αυτής της πορείας στήνεται ο Σταυρός του Χριστού, πρόσθεσε.



Παρουσίασε στους ακροατές το ήθος της Εκκλησίας στην ερμηνεία του πόνου, στη γενεσιουργό του αιτία που δεν είναι ο Θεός, στην ποιμαντική του προσέγγιση και αντιμετώπισή του με ρεαλισμό και προοπτική (όσον αφορά την από το Θεό

καταγωγή) του ανθρώπου, το αυτεξούσιό του, την ελευθερία των επιλογών του, τις συνέπειες των επιλογών, την προοπτική θέση και δυνατότητά του (τη θέωση) δοσμένη από το Δημιουργό - Θεό, αλλά και την μεταπτωτική του κατάσταση στην οποία επήλθε οικεία βουλήσει, όπου εδώ πια ενεργοποιούνται όλες οι δυνάμεις της φθαρτότητας ανάμεσα στις οποίες οι αρρώστιες, ο πόνος και τα συναφή.

Πλέον η φθορά επιδρά όχι μόνο στον άνθρωπο αλλά και σε όλη την κτίση μέρος της οποίας είναι (ως κτιστός) και ο άνθρωπος. Υπάρχει αλληλοεπίδραση της φθοράς. Και επιτάχυνσή της. Έτσι παρατηρείται η επίδρασή της παντού, στα τρόφιμα, στον αέρα, στα νερά, στο περιβάλλον.

Αυτά όλα τα αντιμετωπίζουμε ενεργητικά. Όχι παθητικά. Δεν στρουθοκαμηλίζουμε.



Ανέτρεξε προς τούτο στην Παλαιά Διαθήκη (σε πρόσωπά της που παραμένουν γνωστά ως τα σήμερα, όπως ο Ιώβ - η φράση "ιώβειος υπομονή" χρησιμοποιείται συχνά), στους Πατέρες της Εκκλησίας, όπως λ.χ. ο άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος και ο άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος για τη θεολογική τους τοποθέτηση και για την ποιμαντική τους εμπειρία στην αντιμετώπιση του ανθρώπινου πόνου, πάντα στην προοπτική του ανθρώπου και στην αδιάκοπη σχέση του και κοινωνία με το Χριστό, που σήκωσε απάνω του όλες τις αμαρτίες του κόσμου και τον ανθρώπινο πόνο στο ακρότατο σημείο. Ανέτρεξε στους αρχαίους Μάρτυρες και στους Νεομάρτυρες της Εκκλησίας.



Ανέτρεξε και σε περιπτώσεις ανθρώπων διεθνώς γνωστών, όπως ο Όσκαρ Ουάλντ, στους οποίους ο αφόρητος σωματικός πόνος δεν τους άνοιξε το δρόμο για τη γνώση του αληθινού Θεού, αντίθετα τους οδήγησε σε μια πιο επιθετική μανιακή στάση και ύβρη απέναντι στο Θεό, επειδή θεώρησαν το Θεό βασικό υπαίτιο του πόνου τους.

Ο πόνος ωστόσο μπορεί να δείξει το δρόμο της αγάπης στο συνάνθρωπο. Εμπόδιο σ' αυτό το άνοιγμα είναι η φιλαυτία, η ρίζα όλων των κακών.

Ανέτρεξε και σε σύγχρονα παραδείγματα ανθρώπων που σηκώνουν το βαρύ σταυρό του πόνου είτε στην αναπηρία τους είτε σε ανίατες αρρώστιες και στους οποίους συναντάς όχι την απελπισία, συναντάς την πίστη, την ελπίδα, την αισιοδοξία, την υπομονή και την επιμονή, την αταλάντευτη επιθυμία τους για την κοινωνία με το Χριστό το Θεό.

Ο ελληνικός λαός, σεμνός και ταπεινός μέσα στη ιστορία, γεύτηκε τον πόνο όσο κανένας άλλος λαός. Ο Φώτης Κόντογλου μιλάει για την πονεμένη Ρωμισούνη.

Ο Χριστός λίγο πριν οι άνθρωποι τον σταυρώσουν είπε: "Έν τω κόσμω θλίψιν έξετε, αλλά θαρσείτε, εγώ νενίκηκα τον κόσμο". Μέσα από το Σταυρό του Χριστού βλέπουμε την Ανάσταση. Γιορτάζουμε την ανάσταση από το θάνατο.

Ο ιερός ναός του αγίου Διονυσίου εν Ολύμπω Βελβεντού **ευχαριστεί** τον π. Αυγουστίνο Μύρου για την ομιλία του.

Και εύχεται σε όλους καλό υπόλοιπο Σαρακοστής.